

Ügyirat: 11/2196-1/2017
 Készült: 2017 DEC 21.

86/2017 DEC -1.

Pesti Központi Kerületi Bíróság
Budapest
Markó u. 25.
1055

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG
 TÁJÉKOZTATÓ IRODA
 ÜGYSZÁM: 2
 KEZDŐIRATON:
 ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILEN /
 GYÚJTÓLADÁRA / SZEMÉLYESEN / FAXON
 ÉRK.: 2017 -12- 01
 PÉLDÁNY: 2 FELZET:
 MELLÉKLET: 6 KÖZTÜK:
 ÜGYSZÁM: 3
 UTÓIRATON:

1.Bpk.31.518/2017.

Alkotmánybíróság részére! (Pesti Központi Kerületi Bíróság útján)

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] ([REDACTED]) panaszos, meghatalmazott jogi képviselő, dr. Bendiak Zoltán ügyvéd (2220 Vecsés, Sándor u. 26) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27.§-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 23. Bpkf.10.362/2017/2. számú jogerős végzése az Alaptörvény VI.cikk. (1) bekezdése tekintetében alaptörvény-ellenes, és ezért azt semmisítse meg.

I.

Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27.§-a alapján terjesztem elő, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Mint magánvádló egyedi ügyben érintett személy vagyok. Az alkotmányjogi panasszal érintett jogerős végzés az általam előterjesztett magánvád alapján indult eljárást

bűncselekmény hiányát megállapítva jogerősen befejezte. Ennélfogva alapjogsérelmem személyes és közvetlen érintettség folytán következett be.

A támadott végzés az ügy érdemében hozott döntés. A Pesti Központi Kerületi Bíróság az általam becsületsértés vétsége miatt indított büntetőügyet az 1.Bpk.31.518/2017/2. számú végzésével bűncselekmény hiányában megszüntette. Fellebbezésem folytán eljáró Fővárosi Törvényszék a 23.Bpkf.10.362/2017/2. számú jogerős végzésével az elsőfokú döntést helybenhagyta.

Rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem, fellebbezésre nincs további lehetőség. Felülvizsgálati kérelmet nincs folyamatban.

A Fővárosi Törvényszék támadott jogerős ítélete 2017. október 2. napján került kézbesítésre részemre.

A jogerős határozat - az indítvány II. részében kifejtettek szerint – azáltal sérti az emberi méltósághoz való, Alaptörvényben biztosított kiemelten védett alapjogomat, hogy a bíróságok a vélemények ütköztetése terén semmilyen szereppel nem bíró, öncélú, lealacsonyító megnyilvánulásokat, mint véleménynyilvánítási szabadságot, a kiemelten védett emberi méltósághoz való alapjogom elé helyezték.

Jelen alkotmányjogi panasz azt az alkotmányjogi jelentőségű kérdést veti fel, hogy a hatályos Alaptörvény, illetve az utóbbi időszak AB határozatai fényében a közszereplőnek minősíthető személyek emberi méltósághoz való joga háttérbe szorítható-e a véleménynyilvánítás szabadságára hivatkozva, kifejezetten öncélú, gyalázkodó, lealacsonyító megnyilvánulások esetén. Figyelemmel a hasonló jellegű ügyekben tapasztalt, és a véleménynyilvánítási jogot előtérbe helyező jelenlegi bírói gyakorlatra, jelen alkotmányjogi panasz túlmutat az egyedi ügy eldöntésén.

II.

2017. április 28-án kelt feljelentésemben becsületsértés vétsége miatt feljelentést terjesztettem elő [REDACTED] ellen, aki a magát kifejezetten orvosként, illetve egészségügyi szakértőként megjelölve, a saját internetes blogján megjelentetett írásaiban a következőket írta rólam:

[REDACTED] című írásában:

„Megvan az a vicc, amikor két csiga beszél az autópálya szélén? Mindketten vágyakozva nézik az autópálya túloldalán a szép zöld füves mezőt. Megszólal az egyik puhatestű: Te [REDACTED] menjünk át oda, ott minden zöldőbb, harmatosabb, zamatosabb. Mire a másik puhatestű: Ne legyél már olyan bolond, oda születni kell!”

„Hogy [REDACTED] mikor költözik, azt nem tudjuk, azonban az biztos, hogy ő legalább jó helyre született, hiszen a magyar egészségügy operettszereplőjeként jól megél azokból, akiket

képviselnie kellene, még annak ellenére is, hogy feladatát a kormány hű béréneként teljesíti és rendszeresen szemenköpi a képviselteket.”

„[redacted] című írásában:

„Ami eddig is tudtunk, azt [redacted] csak egyértelművé tette: az egészségügynek nincs érdekvédelme. Hiszen sem a [redacted] [redacted] [redacted], sem például a [redacted] nem várható el érdekképviselő, mert ezek a szervezetek nem a tagságról, hanem a vezetőik megélhetéséről szólnak, ahogy igaz ez a [redacted] is.”

„Az egészségügy nemcsak azért van ilyen helyzetben, mert a kormányzat számára semmiféle prioritást nem jelent, hanem azért is mert az érdeklépviselők mind-mind megélhetési vezetők, akik a pozíciójuk és fizetésük megtartásáért bármilyen hardcore akciót bevállalnak. „

Az elsőfokú bíróság a feljelentett ellen megindított magánvádas büntetőügyet, tárgyalás tartása nélkül, bűncselekmény hiányában megszüntette.

Indokolásában kifejtette, hogy közszereplőnek minősülök, így az általam végzett tevékenységgel kapcsolatban mindenki szabadon előadhatja véleményét. Utalt az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV.18.) AB határozatára, amely szerinte a közéletben szerepet vállaló személyek tevékenységét érintő véleménynyilvánítás erősebb alkotmányos védelmét mondja ki, így korlátozhatósága szűkebb körben nyerhet alkotmányos igazolást.

Az elsőfokú bíróság szerint a „megélhetési vezető”, a „szemenköpés”, illetve személyemet „puhatestű”-nek nevező kijelentések nem gyalázkodó jellegűek, a bírálathoz elengedhetetlenül szükségeseken túlmenő, becsületérzést sértő kijelentéseket nem tartalmaznak, így a véleménynyilvánítás szabadságát nem lépik túl, ekként bűncselekmény megállapítására nem alkalmasak.

Az elsőfokú végzés ellen határidőn belül fellebbezést terjesztettem elő. Fellebbezésemben részletesen hivatkoztam az elsőfokú bíróság által is felhívott 13/2014. (IV.18.) AB határozatra, amely mellett, hogy tartalmazza a közéleti szerepet vállalók tevékenységét érintő véleménynyilvánítás erősebb alkotmányos védelmét, tartalmazza azt is, hogy az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdéséből kitűnően az emberi méltóságból fakadó becsületvédelem, jó hírnév a véleményszabadság és így a közügyeket érintő szólás alkotmányosan igazolható korlátját jelenti.

Fellebbezésemben kiemeltam, hogy az AB határozat 29. bekezdése értelmében nyilvánvaló, hogy nem a közéleti véleménynyilvánítás szabadságával él, aki a másik személy emberi mivoltában való megálázása érdekében használ súlyosan bántó, vagy

sértő kifejezéseket. Ennek megfelelően, az emberi státuszt közvetlenül megtestesítő emberi méltóság a közéleti vita szabadságának határvonalát jelöli ki.

A fellebbezésben hivatkoztam továbbá arra, hogy a felhívott AB határozat 40. bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel, a korábbi alkotmánybíróági gyakorlathoz képest hangsúlyozta, hogy a véleménynyilvánítás határa mások emberi méltóságából fakadó becsület és jó hírnév védelme. Vagyis a véleményszabadság már nem nyújt védelmet az olyan öncélú, a közügyek vitatásának körén kívül eső, így a magán-, vagy családi élettel kapcsolatos közlésekkel szemben, amelyek célja a pusztá megalázás, illetve bántó, sértő kifejezések használata vagy más jogsérelem okozása. Ezen kívül nem védelmezi a közéleti vitában kifejtett véleményt sem, ha az az emberi státusz nyilvánvaló és súlyos becsmérlésében ölt testet.

Előadtam továbbá, hogy a feljelentett a feljelentést követően újabb és újabb cikkeket jelentetett meg internetes blogjában, amelyben személyemmel szemben további hasonló gyalázkodó kifejezéseket használ. Kértem a másodfokú bíróságot, hogy biztosítson számomra jogvédelmet.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 23.Bpkf.10.362/2017/2. számú jogerős végzésével az elsőfokú bíróság büntetőeljárást megszüntető rendelkezését helybenhagyta. Indokolásában kifejtette, hogy az inkriminált írás a véleménynyilvánításhoz fűződő jog keretein belül maradt, annak ellenére, hogy az kétségtelenül igen kemény negatív tartalmú véleményt tartalmazott a tevékenységemmel összefüggésben. Rámutatott továbbá, hogy valamennyi sérelmezett kifejezés a közéleti tevékenységemre vonatkozott,” s a szóhasználat sem tekinthető a – közbeszéd, illetve a magyar nyelv és a társadalmi érintkezés során általánosan használt kifejezések radikalizálódására is tekintettel – olyannak, melyből a megengedett bírálat kereteinek túllépésére következtetés lenne vonható”.

A másodfokú bíróság indokolása a 13/2014. (IV.18.) AB határozatot meg sem említi, annak ellenére, hogy a fellebbezésben részletes hivatkoztam rá.

III.

Jelen ügyben eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság és a Fővárosi Törvényszék nem a hatályos Alaptörvénnyel és a vonatkozó AB határozatokkal összhangban értelmezte a jó hírnév védelméhez való jog és a véleménynyilvánítás szabadságának egymáshoz való viszonyát

Azzal, hogy a feljelentett többek között „puhatestű”-nek titulál, azzal nyilvánvalóan nem a véleménynyilvánítás szolgálata a célja, hanem egy másik ember öncélú megalázása, lealacsonyítása, aki jelen esetben három gyermekes anyaként, többszörös nagymamaként, dédnagymamaként is igényt tart a jogvédelemre. Mindezt úgy, hogy a feljelentett az inkriminált írásai megjelenését biztosító internetes blogján magát

kifejezetten orvosnak, egészségügyi szakértőnek megjelölve próbál nagyobb súlyt adni írásainak az azt olvasók előtt.

Az ilyen jellegű magatartás senkivel szemben sem lehet megengedett, még akkor sem, ha esetemben az eljáró bíróságok, annak ellenére mondták ki közszereplői minőségemet, hogy nem vagyok sem hivatásos politikus, sem állami vezető tisztségviselő, semmiféle közhatalmat nem gyakorolok. Civil szervezetnek minősülő [REDACTED] kifejtett tevékenységemet nyugdíjkorhatárt betöltve látom el a garantált bérminimumot alig meghaladó mértékű tiszteletdíjazás mellett.

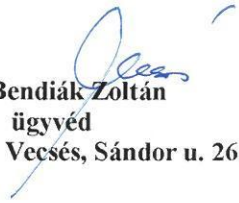
A másodfokú bíróság által meg sem említett 13/2014. (IV.18.) AB határozat egyértelműen kimondta, hogy nem a közéleti véleménynyilvánítás szabadságával él, aki a másik személy emberi mivoltában való megalázása érdekében használ súlyosan bántó, vagy sértő kifejezéseket.

Miután jelen esetben kifejezetten erről van szó, amit nem írhat felül a másodfokú bíróságnak az az egyébként elfogadhatatlan hivatkozása, hogy a magyar nyelv radikalizálódik, hisz éppen a bíróságok feladata az elfogadott magatartási normák közvetítése és meghatározása a társadalom tagjai számára, ezért indokolt az Alaptörvényben biztosított emberi méltósághoz való jog biztosítása a hasonló jellegű ügyekben a büntetőjog eszközszerével is.

Budapest, 2017. november 30.

Tisztelettel

[REDACTED]
képviselésében


Dr. Bendiák Zoltán
ügyvéd
2220 Vecsés, Sándor u. 26.

Mellékletek:

Ügyvédi meghatalmazás

PKKB 1.Bpk.31.518/2017/2. számú végzése

Fővárosi Törvényszék 23.Bpkf.10.362/2017/2. számú végzése

